

Jean de la Fontaine

Fabule

pentru toți copiii

editura
Eduard

CUPRINS

Corbul și vulpea.....	4
Greierele și furnica.....	6
Iepurele și țestoasa.....	8
Leul și țânțarul.....	11
Lupul devenit păstor.....	14
Broasca grasă ca și boul.....	16
Șobolanul de la târg și șobolanul de la țară....	18
Cocoșul, pisica și șoricelul.....	20
Lupul și barza.....	24
Leul și șoarecele.....	26
Cerbul ce în apă se admiră.....	28
Vulpoiul și barza.....	30
Vulpea și strugurii.....	34
Calul și măgarul.....	36
Motanul și șobolanul bătrân.....	38
Lupul și mielul.....	42
Măgarul și cățelul.....	46
Vulpea, maimuța și animalele.....	50
Oala de lut și oala de tuci.....	54

Maestrul Corb, pe-o creangă, mulțumit zăbovea
În plisc cu o gustoasă, rotundă cașcavea.

Adulmecând, Jupânul Vulpoi, de îmbietoarea mireasmă adus,
Îi ținu de sub copacul înalt, pe loc, acest discurs:

- Bună ziua Maestre. Ce bine arătați!

Ce frumos îmi păreți! Ce elegant vă purtați!

Dacă, fără să vă mint, graiul

V-ar fi la fel de minunat ca straiul,

Ați fi, pe drept-cuvânt și de bună-seamă,

În aceste mândre păduri, cea mai de vază persoană.

Corbul, de meșteșugitele vorbe amețit,

Voi frumosul glas să-și arate în dulce
ciripit.

Deschise mare pliscul, gata

să-nceapă gala,

Dar vai, prada-i căzu fără să-și
deie seama!

Vulpoiul șiret pe dată o-nșfăcă
Și spre sârmanul corb în acest fel cuvântă:
- Dragul meu domn,
Înțelept e să-nveți, fără îndoială, că toți cei lingușitori,
Trăiesc, fără pic de sfială,
Din naivitatea celor de fală doritori.
Prețul acestei lecții, firește,
E cașcaveaua aceasta, din care mă voi ospăta
Pe-ndelete, regește.
Corbul rușinat și încă nedumerit,
Jură că, de-acum înainte,
nu se va mai lăsa păcălit.

Greierele, cântând vesel întreaga vară,
Se trezi înghețat, într-o seară,
Că toamna cenușie sufla printre fagi,
Iar el nu strânsese nimic în desagi.
Nici măcar un picioruș de muscă sau vreun viermuș.
Se duse atunci, de foame mânat,
La vecina furnică,
Să îi ceară ceva de-mbucac.
Și o rugă cu împrumut sa-i dea,
Două, trei grăunțe, până va putea,
Vara viitoare, cu sârg a lucra.

- O să-ți plăteasc, spuse el hotărât,
Datoria întreagă, dobânda - oricât.
Pe onoarea mea de greiere scripcar.
Furnica însă nu obișnuia, oricui dorea,
Cu dobândă sau ba, împrumut să dea.

Ăsta-i de fapt micul defect ce-l avea.

- Ce făceai când soarele pe cer strălucea?
Spuse ea celui ce smerit înțelegere îi cerea.

- Zi și noapte, orișicui, am cântat;

Orice-ai spune, lumea toată m-a admirat.

- Ai cântat? Mulțumită sunt dară,

Acum n-ai decât să dansezi pe muzica de astă-vară!